EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1561

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Udenrigsudvalget,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0063/2021),

A. der henviser til, at alle EU-institutioner er ansvarlige over for de europæiske borgere for anvendelsen af offentlige midler og samtidig for at sikre den størst mulige gennemsigtighed for at sikre en effektiv demokratisk kontrol;

B. der henviser til, at Unionens strategiske kommunikation er ved at blive en høj prioritet på den europæiske dagsorden, hvilket kræver, at Unionen tilvejebringer objektive og solide fortællinger med henblik på at bekæmpe desinformation og sikre større modstandsdygtighed i Unionen;

C. der henviser til, at integration af kønsaspektet og ligestilling mellem kønnene skal afspejles i alle EU-institutionernes interne organisatoriske og ledelsesmæssige systemer samt i udformningen og gennemførelsen af politikkerne inden for deres ansvarsområde;

Den Europæiske Revisionsrets bemærkninger

1. noterer sig med tilfredshed, at der ifølge bemærkningerne i Revisionsrettens årsberetning vedrørende kapitel 9 »Administration — FFR-udgiftsområde 5« for tredje år i træk ikke blev identificeret specifikke problemer i stikprøven af transaktioner vedrørende Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), og at der ikke blev konstateret nogen væsentlig fejlforekomst i EU-Udenrigstjenestens årlige aktivitetsrapport;

2. noterer sig Revisionsrettens generelle bemærkninger om stigningen i antallet af kontraktansatte og de dertil knyttede budgetbevillinger fra 2012 til 2018; bemærker, at denne stigning for EU-Udenrigstjenestens vedkommende skyldtes opgaver, der afspejlede tildelingen af nye operationelle og politiske ansvarsområder til EU-Udenrigstjenesten, navnlig inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, gennemførelsen af handlingsplanen mod desinformation samt den presserende prioritet om at styrke den fysiske sikkerhed og IT-sikkerheden på EU-delegationerne; bemærker for så vidt angår EU-Udenrigstjenesten en samlet stigning i antallet af kontraktansatte fra 322 til 444 (dvs. en stigning på 38 %); støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at styrke sin administration og anmoder EU-Udenrigstjenesten om at rapportere tilbage til Parlamentets Budgetkontroludvalg om resultaterne og virkningen af det øgede antal kontraktansatte; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde og dele retningslinjer om bedste praksis for, hvordan ansættelsesprocedurer skal gennemføres for at sikre åbenhed, retfærdighed og gennemsigtighed;

3. opfordrer Revisionsretten til at kigge på måder, hvorpå den kan give flere oplysninger om andre EU-institutioners administrationsudgifter i forbindelse med dechargeproceduren;

4. gentager, at den overordnede revisionsstrategi fortjener yderligere revisionsarbejde og en mere målrettet vurdering; gentager sin opfordring til en mere målrettet gennemgang af EU-Udenrigstjenestens administrative udgifter og støtteaktiviteter, og navnlig af emner, der bliver mere relevante eller endda kritiske for EU-Udenrigstjenesten, såsom den strategiske kommunikationskapacitet og informationsteknologi (f.eks. cybersikkerhed), gennemførelsen af den globale sikkerhedspakke for delegationerne, infrastrukturer eller den finansielle forvaltning og administrative støtte til missionsstøtteplatformen for den civile fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;

Menneskelige ressourcer

5. bemærker den voksende ustabilitet og stigningen i antallet af hidtil usete udfordringer i det internationale miljø, som har øget behovet for, at Unionen handler som en global aktør; fremhæver EU-Udenrigstjenestens centrale rolle i gennemførelsen af Unionens udenrigspolitik; bemærker, at EU-Udenrigstjenestens styrkede rolle ikke er blevet understøttet af en tilsvarende personaleforøgelse; opfordrer til, at der stilles tilstrækkelige menneskelige ressourcer til rådighed, således at Unionens effektivitet på den internationale scene ikke bringes i fare;

6. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre sammenhæng i Unionens udenrigspolitik; fremhæver endvidere behovet for at stille de nødvendige ressourcer til rådighed for at opnå en vellykket gennemførelse af en effektiv fælles sikkerheds- og -forsvarspolitik for Unionen;

7. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at styrke EU-delegationerne i landene i Det Østlige Partnerskab og på Vestbalkan og til at oprette stillinger til lokale aktører med ansvar for rapportering om lovgivningsarbejdet med henblik på at øge Unionens forståelse af nabolandene og deres tilnærmelse til gældende EU-ret; fremhæver behovet for at bistå disse lande med at fuldføre reformer og kommunikere mere effektivt om Unionens politikker til deres borgere; understreger nødvendigheden af at udvikle flere horisontale forbindelser og fremme samarbejdet mellem EU-delegationerne i regionerne Det Østlige Partnerskab og Vestbalkan, navnlig ved at etablere regelmæssige udvekslinger af oplysninger og ekspertise og andre vellykkede arbejdsmetoder med henblik på at yde den bedst mulige bistand til nabolande, der er engageret i prodemokratiske og proeuropæiske reformer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at træffe foranstaltninger til at løse de problemer, der fører til de konstaterede udbudsfejl, og til at forhindre fremtidige overtrædelser af relevante regler;

8. er bekymret over den geografiske ubalance i sammensætningen af EU-Udenrigstjenestens personale, eftersom den er et tilbagevendende problem og navnlig angår stillinger som delegationschefer, mellemledere og topledere; bemærker, at der er betydelige forskelle i repræsentationen af lande med sammenlignelige befolkningsstørrelser og mellem de vest- og østeuropæiske lande; understreger, at EU-Udenrigstjenesten ligesom alle EU-institutioner skal sikre, at alle medlemsstater er forholdsmæssigt repræsenteret, samtidig med at kandidaternes kompetencer og kvalifikationer respekteres; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at forbedre den geografiske balance for at opnå en passende repræsentation af statsborgere fra alle medlemsstater, som afspejler medlemsstaternes mangfoldighed, sådan som det er angivet i artikel 27 i vedtægten for tjenestemænd; glæder sig over EU-Udenrigstjenestens indsats for at holde EU-medlemsstaternes HR-netværk orienteret om personalesammensætningen, offentliggøre ledige stillinger og fremme nationale bestræbelser på at øge antallet af ansøgere; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at aflægge rapport om fordelingen af nationaliteter i det udvælgelsesudvalg, der er ansvarligt for ansættelser; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at fremlægge statistikker over personalet efter nationalitet for 2019;

9. bemærker, at antallet af udstationerede nationale eksperter fra medlemsstaterne begyndte at stige en smule efter to års stabilisering, fra 449 i 2017-2018 til 461 i 2019, og bemærker samtidig en udvikling i retning af mere specialiserede profiler for civile udstationerede nationale eksperter; bemærker med tilfredshed den nye interne politik for udstationerede nationale eksperter, der blev vedtaget i 2019, og en række foranstaltninger, der er truffet for at genskabe balancen i andelen af udstationerede nationale eksperter, samt begrænsningen i oprettelsen af nye stillinger som udstationeret national ekspert til specialister inden for specifikke områder;

10. glæder sig over den indsats, EU-Udenrigstjenesten har gjort ved at udarbejde en køreplan for handicap og udviklingen af EU-Udenrigstjenestens handicappolitik og anmoder EU-Udenrigstjenesten om at underrette dechargemyndigheden om udviklingen og gennemførelsen af disse politikker; understreger betydningen af at fremme et mere inkluderende arbejdsmiljø gennem disse politikker;

11. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fuldende de eksisterende fleksible arbejdsordninger med en beskyttelse af personalets ret til at være offline;

Ligestillingspolitik

12. noterer sig med tilfredshed den stigende tendens med hensyn til andelen af kvinder, der opnår ledende stillinger, med 30,3 % (eller 81 stillinger) sammenlignet med 27,1 % i 2018 og 24,5 % i 2017; noterer sig ligeledes den voksende andel af kvinder, der er udstationeret som delegationschefer, fra 19,5 % i 2015 til 27,7 % i 2019 (eller 38 ud af 137 stillinger); gentager sin støtte til, at EU-Udenrigstjenesten fortsætter sine bestræbelser på sammen med medlemsstaterne at indstille flere kvindelige kandidater; bemærker, at kvinder samlet set udgjorde 47,7 % af EU-Udenrigstjenestens personale; minder om, at der også bør tages hensyn til kønsbalancen for så vidt angår EU's særlige repræsentanter, i betragtning af at kun to ud af otte af EU's særlige repræsentanter er kvinder;

13. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at arbejde hurtigt hen imod målet om 50 % kvinder i mellem- og topledere-stillinger som fastsat i kønshandlingsplan III, bl.a. ved hjælp af en klar tidsplan og foranstaltninger, der fastsætter, hvordan og hvornår dette mål skal nås; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at gennemføre sine erklærede tilsagn om ligestilling mellem kønnene og kvinders repræsentation i sin egen tjeneste;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

14. anerkender de operationelle vanskeligheder, som EU-Udenrigstjenesten er stødt på i forbindelse med den finansielle forvaltning af EU-netværket af delegationer som følge af forskellige krisesituationer; erkender, at disse situationer kan få en betydelig budgetmæssig indvirkning, nemlig i forbindelse med forvaltningen af visse administrative udgifter og omkostninger såsom sikkerheds- og evakueringsomkostninger og de ekstra logistiske omkostninger i forbindelse med covid-19-pandemien; anmoder EU-Udenrigstjenesten om straks at underrette Parlamentets Budgetkontroludvalg om de budgetmæssige konsekvenser og udgifter, der er påløbet som følge af pandemien;

15. bemærker, at EU-Udenrigstjenestens samlede budget for 2019 beløb sig til 694,8 mio. EUR (dvs. en stigning på 2,4 % i forhold til 2018) med følgende fordeling: 249,7 mio. EUR til EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter og 445,1 mio. EUR til delegationerne;

16. bemærker, at de vigtigste budgettendenser i forbindelse med EU-Udenrigstjenestens budgetprocedure for 2019 vedrører forstærkning med henblik på at håndtere konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, styrkelse af netværket af regionale sikkerhedsansvarlige og netværket af delegationer, yderligere personale til Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS) og Direktoratet for Krisestyring og Planlægning (CMPD), IT-kapacitetsoplysninger og sikker kommunikation;

17. bemærker, at budgettet for hovedkvarteret beløb sig til ca. 250 mio. EUR, hvoraf 161,8 mio. EUR (64,8 %) vedrørte udbetaling af lønninger og andre ydelser til vedtægtsomfattet og eksternt personale, 32 mio. EUR (3 %) var til bygninger og dertil knyttede omkostninger, og 35,3 mio. EUR (14 %) vedrørte IT-systemer, herunder fortrolige informationssystemer, udstyr og inventar;

18. bemærker, at delegationernes budget på 445,1 mio. EUR blev fordelt med 129,2 mio. EUR (29 %) til aflønning af vedtægtsomfattet personale, 161,7 mio. EUR (36,3 %) til bygninger og dertil knyttede omkostninger, 71,6 mio. EUR (16,1 %) til eksternt personale og eksterne tjenesteydelser, 37,8 mio. EUR (8,5 %) til andre udgifter til personale og 44,7 mio. EUR (10 %) til andre administrationsomkostninger;

19. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at sikre, at EU-delegationen til Det Forenede Kongerige har en permanent og stabil status i overensstemmelse med traktaterne, og at den får de menneskelige og materielle ressourcer til at varetage sine opgaver, navnlig vedrørende overvågning af overholdelse;

20. bemærker endvidere, at et bidrag på 215,8 mio. EUR (sammenlignet med 196,4 mio. EUR i 2018) blev overført af Kommissionen til dækning af administrationsomkostningerne for Kommissionens personale, der arbejder på EU-delegationerne, og blev fordelt mellem Kommissionens udgiftsområde V med 49,6 mio. EUR (svarende til 2018), de administrative poster for operationelle programmer med 103,1 mio. EUR (sammenlignet med 91,8 mio. EUR i 2018) samt Den Europæiske Udviklingsfond (EDF) og trustfonde med 63,1 mio. EUR (sammenlignet med 55 mio. EUR i 2018);

21. bemærker, at de fælles generalomkostninger for alle delegationskontorer (leje, sikkerhed, rengøring og andre generalomkostninger), inklusive EUF-delegationer, i 2019 for fjerde år i træk blev finansieret udelukkende over EU-Udenrigstjenestens budgetposter;

22. bemærker med tilfredshed den generelle forbedring i gennemførelsen af EU-Udenrigstjenestens budget for 2019 med en gennemførelsesgrad på 99,94 % for forpligtelser (sammenlignet med 99,9 % i 2018) og 87,9 % for betalinger (sammenlignet med 84,8 % i 2018);

23. bemærker, at værdien af alle overførsler, der er foretaget inden for EU-Udenrigstjenestens administrationsbudget, beløb sig til 20,8 mio. EUR (30,8 i 2018), hvilket reducerede EU-Udenrigstjenestens delegationers budget med 1,6 mio. EUR og forhøjede budgettet for hovedkvarteret med et tilsvarende beløb;

24. anerkender, at antallet af budgetposter, der anvendes til at finansiere operationer vedrørende Kommissionens personale på delegationerne (34 forskellige budgetposter fra forskellige udgiftsområder i Kommissionens budget plus EUF), øger budgetforvaltningens kompleksitet; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at overveje at forbedre strukturen i sin budgetrapportering for at mindske kompleksiteten;

25. tilskynder derfor EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte drøftelserne med Kommissionen om, hvordan budgetkontoplanen og budgetposterne kan strømlines med henblik på at lette EU-Udenrigstjenestens overordnede budgetforvaltning; er af den opfattelse, at den kommende flerårige finansielle ramme (FFR) og den dermed forbundne udvikling i budgetkontoplanens og budgetposternes udformning og struktur bør fremskynde denne budgetforenklings- og rationaliseringsproces; mener, at en sådan udvikling sandsynligvis vil forbedre kontrollen med budgetomkostninger og minimere risikoen for fejl; anerkender det forslag, som EU-Udenrigstjenesten fremsatte i begyndelsen af 2020 om en omfattende forenkling; anerkender, at dette forslag er blevet udsat til 2022 på grund af den igangværende covid-19-pandemi, men at EU-Udenrigstjenesten har forelagt endnu et forenklingsforslag for Kommissionen i september 2020;

26. bemærker med tilfredshed alle de initiativer, der er taget for gradvist at forbedre forvaltningen af forskellige administrative processer i EU-Udenrigstjenesten, som også er afspejlet i tilpasningen af EU-Udenrigstjenestens organisationsplan; gentager sin støtte til initiativet »Innovative 2019« og tilskynder EU-Udenrigstjenesten til også fortsat at forbedre sine forskellige risikokortlægningsøvelser og de dermed forbundne afbødende foranstaltninger samt kortlægningen af alle eksisterende retsgrundlag med henblik på at sikre en mere effektiv beslutningstagning i virksomhederne;

27. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at illustrere sin resultatbaserede forvaltningsramme bedre i den næste årlige aktivitetsrapport på grundlag af et sæt passende centrale resultatindikatorer for dens forskellige administrative områder, herunder det dermed forbundne antal menneskelige ressourcer, med henblik på bedre at kunne vurdere opfyldelsen af EU-Udenrigstjenestens politiske mål;

28. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten besluttede at vende tilbage til en centraliseret forvaltning af visse processer med henblik på at sikre en ensartet anvendelse blandt delegationerne og på at afbøde tilbagevendende operationelle svagheder og optimere forvaltningen af finansielle transaktioner; glæder sig over disse bestræbelser og de pragmatiske initiativer og reaktioner fra EU-Udenrigstjenestens side som reaktion på tidligere bekymringer, som budgetmyndigheden har givet udtryk for;

29. mener frem for alt, at oprettelsen af en central enhed, der beskæftiger sig med procedurer for offentlige indkøb af høj værdi og anvendelsen af samlede indkøb til delegationerne, er passende forvaltningsmønstre og -foranstaltninger i betragtning af den store arbejdsbyrde på visse delegationer med begrænset personale til rådighed og i betragtning af behovet for at fokusere på politisk arbejde;

30. finder, at digitalisering af udbud og budgetforvaltning er af afgørende betydning; minder om, at dokumentforvaltning er en af de svageste komponenter, der blev identificeret i den foregående interne kontrolundersøgelse, og at den fortjener regelmæssig opmærksomhed fra alle EU-Udenrigstjenestens interessenter til gavn for den institutionelle hukommelse og sporbarheden af forvaltningsoperationerne; opfordrer derfor EU-Udenrigstjenesten til at forbedre sine digitale systemer og dokumentforvaltning ved at indføre avancerede forvaltnings- og arkiveringsværktøjer samt papirløse dokumentforvaltningsprocesser, hvor det er muligt;

31. bifalder, at EU-Udenrigstjenesten anvender og fremmer brugen af gratis open source-software, når det er muligt;

32. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at følge de af EDPS fremsatte anbefalinger om at genforhandle den interinstitutionelle licensaftale og gennemførelseskontrakt, som EU's institutioner og Microsoft indgik i 2018, med sigte på at opnå digital suverænitet, undgå leverandørfastlåsning og manglende kontrol samt sikre beskyttelsen af personoplysninger;

33. støtter EU-Udenrigstjenestens bestræbelser på at optimere sin finansielle forvaltning inden for rammerne af finansforordningen; forstår behovet for en vis operationel fleksibilitet i forbindelse med forvaltningen af delegationerne for at undgå afbrydelser af delegationernes drift; minder imidlertid om, at alle operationelle midlertidige ordninger, dvs. muligheden for, at stedfortrædende delegationschefer kan fungere som anvisningsbemyndigede ved subdelegation for at sikre en effektiv driftskontinuitet i delegationerne og gennemførelsen af Kommissionens driftsbudget, fortsat skal overvåges nøje af hovedkvarteret;

34. fremhæver betydningen af fortsat at forbedre rationaliseringen og moderniseringen af den finansielle og administrative forvaltning; glæder sig over de igangværende drøftelser om forenkling af EU-Udenrigstjenestens budget; påpeger i denne forbindelse behovet for, at EU-Udenrigstjenesten fortsætter sine bestræbelser på at opnå en forenkling af budgetposterne; opfordrer til en modernisering og forenkling af EU-Udenrigstjenestens administration, bl.a. ved at sikre fuld gennemførelse af projektet »Innovative 2019«;

Kontrollens effektivitet med hensyn til lovlighed og formel rigtighed

35. noterer sig frekvensen af uregelmæssigheder, der er konstateret i den forudgående kontrol af forpligtelser og betalinger (henholdsvis 308 fejl ud af 1 193 og 394 ud af 2 119); er bekymret over, at fejlene i begge tilfælde er af administrativ karakter, dvs. ukorrekte beløb for forpligtelser eller manglende dokumentation for betalinger forelagt til forudgående finansiel kontrol; anerkender indførelsen fra januar 2020 af en revideret liste over koder for uregelmæssigheder med henblik på at definere fejltypologien bedre; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at undersøge og løse tilfælde af administrative fejl og rapportere tilbage til Parlamentet om sine resultater; opfordrer til, at der gennemføres foranstaltninger, der vil bidrage til en generel reduktion af fejlforekomsten;

36. anerkender fremskridtene med og den løbende finjustering af EU-Udenrigstjenestens metode til efterfølgende kontrol, som er udviklet siden 2018 på grundlag af intern tilfældig stikprøveudtagning, samt fremlæggelsen af fejlprocenter efter hovedområde for løbende udgifter vedrørende personale, dvs. infrastruktur og andre driftsudgifter, sikkerhed samt IT og telekommunikation;

37. bemærker, at der stadig er forskelle i EU-Udenrigstjenestens og Revisionsrettens fortolkning for så vidt angår kvantificeringen af procedurefejl i forbindelse med udbud; mener, at der bør følges yderligere op på dette i det næste regnskabsår med henblik på at forbedre vurderingen af den finansielle væsentlighed af fejl, der indtræffer i forbindelse med forvaltningen af EU-Udenrigstjenestens administrationsbudget;

38. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til fortsat at udarbejde en opfølgningsrapport for regnskabsåret 2019 i overensstemmelse med finansforordningens artikel 262;

Aktiviteter inden for strategisk kommunikation

39. bemærker med tilfredshed styrkelsen af EU-Udenrigstjenestens kapacitet og værktøjskasse til strategisk kommunikation med henblik på at tackle desinformationstrusler og hybride trusler med oprettelsen af tre taskforcer for de østlige nabolande, Vestbalkan og de sydlige nabolande og EU-Udenrigstjenestens deltagelse i det hurtige varslingssystem, der er etableret mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne; anmoder EU-Udenrigstjenesten om at gå videre med udviklingen af en sådan politik med Parlamentets nye særlige udvalg om udenlandsk indblanding med henblik på at forbedre sin responskapacitet; anerkender og glæder sig over samarbejdet mellem EU-Udenrigstjenesten og en række af Europa-Parlamentets forbindelseskontorer med henblik på at bekæmpe desinformation under valgkampagnen forud for valget til Europa-Parlamentet;

40. understreger, at udbredelsen af bevidst og omfattende systematisk desinformation er en akut strategisk udfordring for Unionens offentlige diplomati, hvortil der bør afsættes tilstrækkelige finansielle ressourcer, IT-ressourcer og menneskelige ressourcer på kort sigt; støtter styrkelsen af forbindelsen mellem politikudformning, offentligt diplomati og strategisk kommunikation;

41. fremhæver behovet for at kommunikere strategisk for at bekæmpe ondsindet indblanding, herunder udenlandsk propaganda og desinformation; fremhæver betydningen af EU-Udenrigstjenestens taskforce for strategisk kommunikation og opfordrer til, at der oprettes særlige taskforcer for strategisk kommunikation til tackling af indblanding, der stammer fra Kina og Mellemøsten, navnlig fra Iran, og til, at de forsynes med yderligere nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer; understreger, at strategisk kommunikation skal omfatte bekæmpelse af desinformation om covid-19-pandemien;

42. understreger betydningen af sikkerhedskulturen i alle enheder, ved at det sikres, at EU-Udenrigstjenesten har tilstrækkeligt personale, passende procedurer, infrastruktur, værktøjer (herunder IT) og et tilstrækkeligt budget til at udføre sine kritiske og væsentlige funktioner i tilfælde af uventede situationer eller krisesituationer; opfordrer til, at sikkerhedsrisiciene, navnlig i forbindelse med cybersikkerhed, reduceres, ved at sikkerhedsforanstaltningerne til beskyttelse af EU-Udenrigstjenestens digitale infrastruktur mod eksterne trusler og angreb øges;

Forvaltningserklæring

43. bemærker, at kun to delegationer fremlagde begrundede forbehold, nemlig delegationen til Syrien (siden 2017) og delegationen i Djibouti, med hensyn til forvaltningen af deres administrative udgifter, navnlig i forbindelse med udbudsspørgsmål; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at tage de nødvendige skridt til at undersøge disse spørgsmål;

44. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at give yderligere oplysninger i EU-Udenrigstjenestens årlige aktivitetsrapport om inspektionsprogrammet med henblik på at få et overblik over EU-delegationernes performance og funktionsmåde; mener også, at det vil være nyttigt at illustrere forbindelsen mellem inspektioner af delegationer og EU-Udenrigstjenestens sikkerhedsramme bedre og vise, hvordan anvendelsen af resultaterne af og anbefalingerne fra inspektionerne har bidraget til større sammenhæng, ensartethed og effektivitet i delegationernes arbejdsmetoder; fremhæver vigtigheden af at analysere effektiviteten og korrektheden af den økonomiske forvaltning i de respektive delegationer;

Forebyggelse og afsløring af svig

45. glæder sig over, at EU-Udenrigstjenesten løbende tilpasser sin strategi til bekæmpelse af svig i samarbejde med alle RELEX-generaldirektoraterne og ved hjælp af et særligt format sammen med OLAF; understreger, at der skal gøres alle nødvendige bestræbelser på at dele og udveksle oplysninger om deres operationelle udfordringer for bedre at kunne identificere risikoområder i deres aktiviteter og programmer; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udpege de eventuelle specifikke politikområder, hvor der kan være behov for et tættere samarbejde med OLAF for at sikre en effektiv forebyggelse af svig;

46. bemærker med tilfredshed definitionen af fælles retningslinjer, som blev formaliseret i en specifik strategi til bekæmpelse af svig i forbindelse med eksterne forbindelser, hvilket udgør en væsentlig forbedring; minder om, at disse retningslinjer skal formidles til alle delegationschefer og regelmæssigt vurderes i forbindelse med undersøgelsen af status for den interne kontrolramme og en indgående kortlægning af risici; bemærker, at der i 2019 ikke blev indberettet nogen tilfælde af påstået whistleblowing;

47. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten har underrettet OLAF om to sager og er blevet meddelt resultaterne af fem OLAF-undersøgelser i 2019; anmoder EU-Udenrigstjenesten om klart at identificere politikområder med risiko og mulighed for interessekonflikter og om at øge delegationschefernes bevidsthed om dem; bemærker, at 12 % af delegationerne indberettede, at de havde opdaget ændringer hvad angår risikoen for svig, og at der var et stigende behov for uddannelse i afsløring af svig (46 % af delegationerne og 35 % af enhederne i hovedkvarteret);

48. anmoder EU-Udenrigstjenesten om at begynde at opbygge sit fremtidige bilaterale samarbejde med EPPO og integrere det som en del af sin generelle strategi til bekæmpelse af svig; minder om, at finansforordningens artikel 123 fastsætter, at der skal nedsættes et opfølgningsudvalg vedrørende intern revision for at sikre EU-Udenrigstjenestens interne revisors uafhængighed, overvågningen af den interne revisionsfunktion samt en effektiv opfølgning på de fremsatte henstillinger;

Etiske rammer

49. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at forbedre personalets bevidsthed om og opfattelse af dens etiske rammer og kultur gennem passende kommunikation om etiske spørgsmål; mener, at der bør lægges særlig vægt på, at de ansatte ved, hvordan de skal indberette problemer med uetisk adfærd, og på at øge deres følelse af tryghed; fremhæver betydningen af at udpege, vurdere og styre risici i forbindelse med etik i den årlige risikostyringsgennemgang;

50. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til hurtigst muligt at gøre en indsats for at organisere systematiske uddannelses- og oplysningsmøder vedrørende korrekt adfærd (hvad angår etik, bekæmpelse af svig og korruption, bekæmpelse af chikane, forskellige grader af fortrolighed) for sine ansatte; mener, at et sådant kursus bør være en del af den obligatoriske oplæring i forbindelse med nyansættelser;

51. mener også, at der skal tages hensyn til etiske standarder for at undgå potentielle interessekonflikter og lækage af interne følsomme arbejdsrelaterede oplysninger; støtter EU-Udenrigstjenestens definition af etiske retningslinjer, som tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for arbejdet på delegationer, for at mindske omdømmemæssige risici for Unionen og EU-Udenrigstjenesten, navnlig for delegationschefer;

52. anbefaler på det kraftigste, at EU-Udenrigstjenesten tilslutter sig EU's åbenhedsregister på grundlag af en serviceleveranceaftale;

53. understreger nødvendigheden af, at EU-Udenrigstjenesten fuldt ud overholder Kommissionens retningslinjer for whistleblowing, navnlig for at beskytte whistleblowere i god tro mod enhver form for skade;

Interessekonflikter

54. understreger, at situationer med interessekonflikter efter udtræden af den offentlig tjeneste og »svingdørssituationer« er et tilbagevendende problem i EU-institutionerne; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til en effektiv og konsekvent anvendelse af personalevedtægten, særlig artikel 16 og andre relevante bestemmelser, med henblik på at forebygge interessekonflikter, navnlig — men ikke kun — for så vidt angår højtstående tjenestemænd og udstationerede nationale eksperter; er bekymret over de seneste tilfælde af »svingdørssituationer« og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til systematisk at gennemgå potentielt problematiske skift til den private sektor eller til organisationer i tredjelande og til fortsat at overvåge tidligere højtstående tjenestemænds beskæftigelse indtil udløbet af den obligatoriske afkølingsperiode;

55. beklager dybt, at EU-Udenrigstjenesten i seks år ikke har offentliggjort nogen af sine afgørelser vedrørende tidligere højtstående tjenestemænds erhvervsmæssige aktiviteter, herunder i 2019, i strid med dens forpligtelser i henhold til artikel 16 i personalevedtægten; glæder sig over, at den er begyndt at offentliggøre dem i 2020, herunder den retrospektive offentliggørelse af afgørelser fra tidligere år; insisterer i denne forbindelse på, at EU-Udenrigstjenesten fra nu af hvert år offentliggør sine afgørelser om tidligere højtstående tjenestemænds erhvervsmæssige aktiviteter, og at den løbende overvåger, om de overholder de betingelser, de er pålagt, og om nødvendigt tager håndfaste skridt til at håndhæve overholdelsen af disse betingelser;

56. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten gør brug af et forbud i de første tolv måneder af den toårige afkølingsperiode for den øverste ledelse efter udtræden af tjenesten; minder om, at tavshedspligten er et centralt princip, som tidligere ansatte skal overholde;

57. understreger, at artikel 16 giver EU-institutionerne mulighed for at sige nej til en tidligere tjenestemands anmodning om at indtræde i en bestemt stilling, hvis restriktionerne ikke er tilstrækkelige til at beskytte institutionernes legitime interesser; frygter, at det ofte ikke er muligt at håndhæve de betingelser, der pålægges for beskæftigelse efter udtræden af offentlig tjeneste; opfordrer derfor Unionens institutioner og agenturer til at overveje at bruge alle de værktøjer, der findes i artikel 16 i personalevedtægten;

Bygningspolitik

58. glæder sig over den positive udvikling med hensyn til samlokalisering, der er nået op på 7 % af delegationernes samlede kontorareal; bemærker med tilfredshed, at EU-Udenrigstjenesten i 2019 etablerede 22 nye samlokaliseringsprojekter, som vedrører 68 delegationer (hvilket resulterede i i alt 115 aftaler om samlokalisering); bemærker, at samlokalisering i øjeblikket hovedsagelig vedrører medlemsstater og partnerlande (43), GD ECHO (20), andre EU-agenturer, f.eks. EUIPO, EASA og Frontex (17), EIB (15), EU's særlige repræsentanter (10) samt FSFP-missionerne EUBAM og EUCAP (10);

59. tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte i denne retning med at sammenlægge ressourcer med medlemsstaterne inden for bygningsforvaltning og til at videreudvikle det lokale samarbejde, idet der lægges særlig vægt på det bedste forhold mellem kvalitet og pris, sikkerhedsspørgsmål og Unionens image og synlighed samt budgetoptimering;

60. bemærker med tilfredshed, at denne stigning i samlokalisering er blevet kombineret med en konsolidering og standardisering af systemet til genindvinding af omkostninger gennem en yderligere centralisering af indtægterne fra samlokalisering og anvendelsen af administrationsgebyrer i de indgåede serviceleveranceaftaler; bemærker, at der blev genereret omkring 10 mio. EUR i indtægter i 2019; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at fremlægge en oversigt over fordelingen af disse indtægter for at sikre gennemsigtighed;

61. beklager Revisionsrettens konklusioner om, at kun et fåtal af EU-delegationerne er fuldt tilgængelige for personer med handicap, og anmoder EU-Udenrigstjenesten om at overveje, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, og hvor det er nødvendigt i henhold til lokal lovgivning, at tilpasse deres kontorer for at forbedre tilgængeligheden for bevægelseshæmmede;

62. bemærker, at EU-Udenrigstjenestens andel af ejede kontorer forblev stabil på 19 % af delegationernes kontorer, med yderligere udsigt til opkøb i Argentina og Den Demokratiske Republik Congo; bemærker, at der bruges 72,8 mio. EUR på leje af kontorbygninger og boliger i netværket af delegationer og 19,1 mio. EUR på leje af kontorer i hovedkvarteret;

63. glæder sig over revisionen af boligpolitikken og anmoder om, at Parlamentet snarest muligt underrettes om dens vigtigste resultater med hensyn til fornyet benchmarking sammenlignet med medlemsstaternes og andre internationale organisationers eksisterende boligpolitikker;

64. bemærker med tilfredshed, at den handlingsplan, som EU-Udenrigstjenesten har udarbejdet for at følge op på anbefalingerne i Revisionsrettens særberetning fra 2016 om EU-Udenrigstjenestens ejendomspolitik, gjorde det muligt at gøre fremskridt, hvilket Revisionsretten anerkender;

65. anmoder EU-Udenrigstjenesten om at gøre yderligere fremskridt i forhold til de resterende udestående anbefalinger vedrørende behovet for at få en porteføljeoversigt ved at overvåge markedspriserne for kontorer og boliger og om at begynde at udarbejde en mellem- og langsigtet plan i tillæg til sit nuværende årlige arbejdsdokument; gentager, at de 35 m^2 kontorareal pr. medarbejder bør fastholdes og tjene som et fast benchmark i forbindelse med kommende bygningsplanlægning eller flytning, og at tilgængeligheden for personer med handicap systematisk bør vurderes i forbindelse med kommende bygningsplanlægning eller flytning; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at holde Parlamentet underrettet om eventuelle yderligere forbedringer;

66. beklager, at kun en ud af otte anbefalinger i Revisionsrettens beretning fra 2016 om EU-Udenrigstjenestens forvaltning af dens bygninger rundt om i verden er blevet gennemført fuldt ud, og at tre er blevet gennemført i de fleste henseender; opfordrer til en hurtig og fuldstændig gennemførelse af alle de resterende anbefalinger;

Arbejdsmiljø

67. noterer sig, at der er en stigning i antallet af sager, der indberettes til mæglingstjenesten vedrørende enten uløste uoverensstemmelser om rettigheder og pligter eller forskellige former for konflikter på arbejdspladsen, som nåede op på 183 sager i 2019 (sammenlignet med 135 sager i 2018); forstår, at stigningen i antallet af sager, der indbringes for mæglingstjenesten, er udtryk for, at den fungerer godt; anerkender vedtagelsen af en ny afgørelse om EU-Udenrigstjenestens mæglingstjeneste i 2020 med henblik på at styrke de eksisterende mekanismer;

68. beklager, at der stadig er ulønnede praktikanter på EU-delegationerne; tilskynder EU-Udenrigstjenesten til at tage skridt til at sikre, at praktikanter har midlerne til at forsørge sig selv; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at følge Den Europæiske Ombudsmands henstilling om at betale alle praktikanter en passende godtgørelse, der som minimum dækker leveomkostningerne; anbefaler, at der afsættes flere penge til aflønning af praktikanter;

Den miljømæssige dimension

69. bemærker med tilfredshed, at EU-Udenrigstjenesten i 2019 vedtog et mandat til at oprette et miljøledelsessystem for EU-Udenrigstjenestens hovedkvarter med intentionen om at udvide det til at omfatte netværket af delegationer; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at reducere hovedsædets og EU-delegationernes CO_2-aftryk ved at indføre papirløse processer og med vægt på energimiks og på fremme af vedvarende energikilder.